

Sygn. akt I C 2030/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w S. Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Leszkiewicz

Protokolant: Agnieszka Stettner

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2018 roku w S.

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **K. M.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **K. M.** na rzecz powoda (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.** kwotę 528,60 zł. (pięćset dwadzieścia osiem złotych i 60/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3.02.2017 r. do dnia zapłaty;

I. zasądza od pozwanego **K. M.** na rzecz powoda (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.** kwotę 317,00 zł. (trzysta siedemnaście złotych i 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt. IC 2030/17

UZASADNIENIE

Powód (...) **Spółka Akcyjna z siedzibą w W.** wniosła w dniu 03.02.2017 r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko **K. M.** o zapłatę kwoty 528,60zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.02.2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180,00 zł i zwrot opłaty w kwocie 30,00 zł.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, iż łączyła go z pozwanym **K. M.** umowa ubezpieczenia pojazdu z dnia 20.03.2015 r. nr (...). **K. M.** nie zapłacił należnej składki ubezpieczeniowej. Ubezpieczyciel wezwał **K. M.** pismem z dnia 19.05.2015 r. do zapłaty składki wynikającej z umowy. Do chwili wniesienia pozwu należność nie została zapłacona.

Postanowieniem z dnia 04.04.2017 r. referendarz sądowy przy Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Słupsku według właściwości ogólnej.

Na rozprawie w dniu 08.03.2018 r. pozwany **K. M.** oświadczył, że był informować ubezpieczyciela, o fakcie, że samochód stoi i nie jest używany oraz by wypowiedzieć umowę składki. Wskazał nadto, że samochód ten to ruina, która obecnie stoi w krzakach. Chciał go wyrejestrować, ale nie mógł ponieważ został on zajęty z uwagi na istniejące zadłużenie w Urzędzie Skarbowym. Oświadczył również, że od czasu kiedy chciał wyrejestrować samochód, to nie zapłacił składki ubezpieczeniowej. Zapłacił jedyne składkę ubezpieczeniową w kwocie 396,00 zł za okres od 16.02.2014 r. do dnia 16.02.2015 r.

W piśmie procesowym z dnia 22.03.2018 r. (data nadania 23.03.2018 r.) powód (...) **Spółka Akcyjna z siedzibą w W.** wskazała, iż żąda zasądzenia od **K. M.** kwoty 528,60 zł tytułem należności głównej wraz z ustawowymi odsetkami

liczonymi od dnia złożenia pozwu oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. Na należność tą składała się niezapłacona rata składki wynikająca z polisy nr (...) w kwocie 461,00 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 67,60 zł liczone od dnia wymagalności, tj. 16.02.2015 r. do dnia złożenia pozwu.

W piśmie procesowym z dnia 27.03.2018 r. (data nadania 27.03.2018 r.) ubezpieczyciel nadto wskazał, iż dochodzona pozwem należność dotyczy umowy wznowieniowej zawartej z K. M..

Na rozprawie w dniu 24.04.2018 r. pozwany K. M. oświadczył, że wnosi o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17.02.2014 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystawiło polisę ubezpieczenia pojazdu marki D. (...) o nr rejestracyjnym (...) do wniosku (...) złożonego przez K. M.. Polisa ta obejmowała okres ubezpieczenia pojazdu od dnia 17.02.2014 r. do dnia 17.02.2015 r. Polisa zawierała pouczenie o obowiązku wypowiedzenia umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu, albowiem w przypadku niedopełnienia tego obowiązku w ustawowym terminie, uważało się ją zawartą na kolejne 12 miesięcy, a ubezpieczający winien był zapłacić ubezpieczycielowi należną składkę. Wobec nie wypowiedzenia umowy polisy, została ona automatycznie przedłużona na okres kolejnych 12 miesięcy, tj. od dnia 16.02.2015 r. do dnia 16.02.2016 r. Składka na ubezpieczenie OC z tytułu wznowienia wynosiła 438,00 zł

dowód: k. 14 – polisa do wniosku (...), k. 13 – pakiet ubezpieczeń (...) .U. S.A. nr (...).

Wskutek braku zapłaty przez pozwanego składki ubezpieczeniowej za okres od 16.02.2015 r. do 16.02.2016 r. powód (...) S.A. w W. pismem z dnia 19.05.2015 r. wezwało go do zapłaty kwoty zaległej składki w wysokości 461,00 zł.

dowód: k. 12 – wezwanie do zapłaty.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Sporne w sprawie było zawarcie pomiędzy stronami postępowania umowy ubezpieczenia, a w konsekwencji obowiązek zapłaty składki w kwocie dochodzonej pozwem.

Na mocy przepisu art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t.), o treści obowiązującej w dacie wniesienia pozwu, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2. Zgodnie z ustępem 1a wyżej cytowanej ustawy w razie zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń jest obowiązany potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia. W świetle natomiast ust. 1b nie później niż 14 dni przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, zakład ubezpieczeń jest obowiązany do wysłania ubezpieczającemu informacji o ubezpieczeniu na kolejny okres ubezpieczenia.

W związku z nowelizacją ustawy, od dnia 1 stycznia 2006 r. wprowadzono instytucję automatycznego zawarcia kolejnej umowy. Intencją odpowiedniego zastosowania art. 28 było dalsze powiększenie obszaru gwarantowanej ochrony ubezpieczeniowej (tak Dorota Misiak, Komentarz do art. 31 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, lex).

W tych okolicznościach Sąd zważył, iż stosownie do art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Stosownie zaś do art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla

stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, stąd też to powód powinien udowodnić istnienie dochodzonej wiarygodności, okoliczności jej powstania oraz wysokość.

Pozwany w niniejszej sprawie podniósł, iż dokonał wypowiedzenia umowy składki ubezpieczeniowej, albowiem samochód od przynajmniej 2015 r. stał w krzakach, albowiem był niesprawny technicznie. To zatem na nim spoczywał obowiązek wykazania powyższych okoliczności.

Zatem to na pozwanym w niniejszej sprawie spoczywał obowiązek udowodnienia, iż doszło przez niego do wypowiedzenia umowy składki ubezpieczeniowej. Pozwany nie sprostował jednakże ciężarowi dowodu w tym zakresie. Nie złożył żadnych wniosków dowodowych na tą okoliczność, ani dowodów w postaci źródeł osobowych, bądź też na piśmie. Sąd nie dał zatem wiary jego twierdzeniom na rozprawie w dniu 08.03.2018 r. w tym zakresie.

Wzmianki jedynie wymaga okoliczność, iż okazane przez pozwanego dokumenty w postaci oddania samochodu do złomowania w dniu 14.02.2018 r. oraz jego twierdzenia, iż samochód ten był zajęty przez Urząd Skarbowy, nie miały znaczenia – zdaniem Sądu – dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Powód natomiast wykazał, że wiązała go z pozwanym umowa ubezpieczenia obowiązkowego posiadacza pojazdu mechanicznego składając do akt Polisę do wniosku (...) z dnia 17.02.2014 r. Ponieważ umowa nie została wypowiedziana przez K. M., została zawarta umowa na kolejny okres 12 miesięcy. Fakt ten został potwierdzony przez ubezpieczyciela, który złożył do akt polisę nr 70001552209 z dnia 15.02.2015r. na okres ubezpieczenia od dnia 16.02.2015 r. do 16.02.2016 r. Wobec nieuiszczenia wyliczonej składki ubezpieczeniowej w wysokości 461,00 zł, powód wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty z dnia 19.05.2015r.

Jak stanowi przepis art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 28 ust. 1, 1a i 1b ustawy z dnia 22.05.2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t.), zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 528,60 zł z odsetkami od dnia 03.02.2017 r. do dnia zapłaty, o czym orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku.

Na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015, poz. 1804) sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 317,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzekł jak w punkcie drugim sentencji wyroku.